

udkastet til mærkningslov, § 6, om indholds-, kvalitets- og egenskabsmærkning m. v.

ad b): De fire erhvervsrepræsentanter har generelle bemærkninger til de foreslåede regler som helhed og kan ikke tilslutte sig bestemmelserne i udkastet til mærkningslov, §§ 1, 3, stk. 2, 4 og 6, samt udkastet til ændring af prisindseendeloven og forslaget om ophævelse af konkurrencelovens § 16. Disse medlemmer knytter endvidere kritiske bemærkninger til bestemmelserne i § 3, stk. 1, jfr. § 10, samt til § 7, stk. 1, i udkastet til mærkningslov.

ad c): Repræsentanterne for Dansk Markedsføringsforbund og Danske Dagblades Fællesrepræsentation kan ikke tiltræde bestemmelsen i udkastet til mærkningslov om indholds-, kvalitets- og egenskabsmærkning (§ 6) og har kritiske bemærkninger til samme udkasts §§ 3 og 4.

3. Flertallets og mindretallets begrundelser.

Flertallets indstilling hviler på den opfattelse, at udviklingen her i landet såvel som i udlandet i de seneste år viser, at behovet for forbedring af forbrugernes orienterings- og vurderingsmuligheder med hensyn til pris og kvalitet for varer og tjenesteydelser må tilgodeses gennem udformningen af fastere regler end de gældende. Særligt med hensyn til adgangen til at kræve indholds-, egenskabs- og kvalitetsmærkning af varer finder flertallet en bemyndigelsesregel for Monopoltilsynet nødvendig, bl. a. også fordi erhvervslivet, som helhed i utilstrækkelig grad har taget frivillige varedeklarationsordninger og herunder særligt de af Dansk Varedeklarations-Nævn siden 1957 udformede deklARATIONER i anvendelse. Flertallet har lagt vægt på, at de vigtigste bestemmelser i lovgivningen vedrørende mærkning og skiltning m. v. søges samlet og harmoniseret til gavn for forbrugere og erhvervsliv.

Mindretallet, som er enige om ikke at kunne tiltræde bestemmelsen vedrørende indholds-, egenskabs- og kvalitetsmærkning, begrundet denne indstilling med, at den vil kunne virke hæmmende på anvendelsen af frivillige varedeklARATIONER. De under a) og b) nævnte mindretal finder ligeledes, at en række samtidigt bestående varedeklarationsordninger vil forvirre forbrugerne. Det under b) nævnte mindretal foreslår i

den forbindelse, at spørgsmålet om hjemmel til tvungen varedeklaration stilles i bero i 12-18 måneder med henblik på intensive-rede forhandlinger mellem forbrugerorganisationer og erhvervsorganisationer, som man skønner vil kunne føre til en væsentlig forøget anvendelse af frivillige varedeklARATIONER.

Mindretallets kritik af de øvrige nævnte bestemmelser skyldes primært de omkostninger og det forøgede arbejde, disse regler skønnes at ville medføre for erhvervslivet og for administrationen. Det under b) nævnte mindretal fremhæver, at prismærkning i alt væsentligt er gennemført i detailede, og at obligatoriske bestemmelser om prismærkning i øvrigt skønnes at ville medføre risiko for en øget centraliseret prismærkning og dermed en afsvækkelse af priskonkurrencen.

4. Udtalelse fra Monopoltilsynet.

I skrivelse af 18. februar 1971 har Monopoltilsynet efter anmodning af handelsministeriet afgivet en udtalelse vedrørende betænkningen, herunder om gennemførelse af administrationen af de bestemmelser, der indeholdes i betænkningens lovudkast.

Direktoratet udtaler, at man kan tilslutte sig det ønskelige i gennemførelsen af lovregler, der styrker forbrugernes orienterings- og vurderingsmuligheder med hensyn til pris og kvalitet for varer og tjenesteydelser.

Direktoratet forudsiger, at der vil opstå praktiske problemer for de erhvervsdrivende og betydelige afgrænsnings- og fortolkningsspørgsmål for administrationen ved en gennemførelse af de foreslåede regler, og henstiller, at overgangsfristen i mærkningslovudkastets § 11, stk. 2, fastsættes til 1 år efter lovens ikrafttræden. Erfaringerne fra administrationen af prisindseendeloven viser, at undersøgelser, forhandlinger, udarbejdelse af vejledninger m. v. kan være meget tidkrævende. Fristen bør bl. a. benyttes til udarbejdelse af specielle mærkningsregler og til iværksættelse af en almen orientering og vejledning.

Endvidere henleder direktoratet opmærksomheden på, at den såkaldte fabrikantprismærkning, hvor leverandører efter detaillisternes anmodning foretager mærkning med priser, utvivlsomt vil få øget udbredelse ved generel og obligatorisk prismærkning. Dette vil rejse spørgsmål om en skærpet priskon-